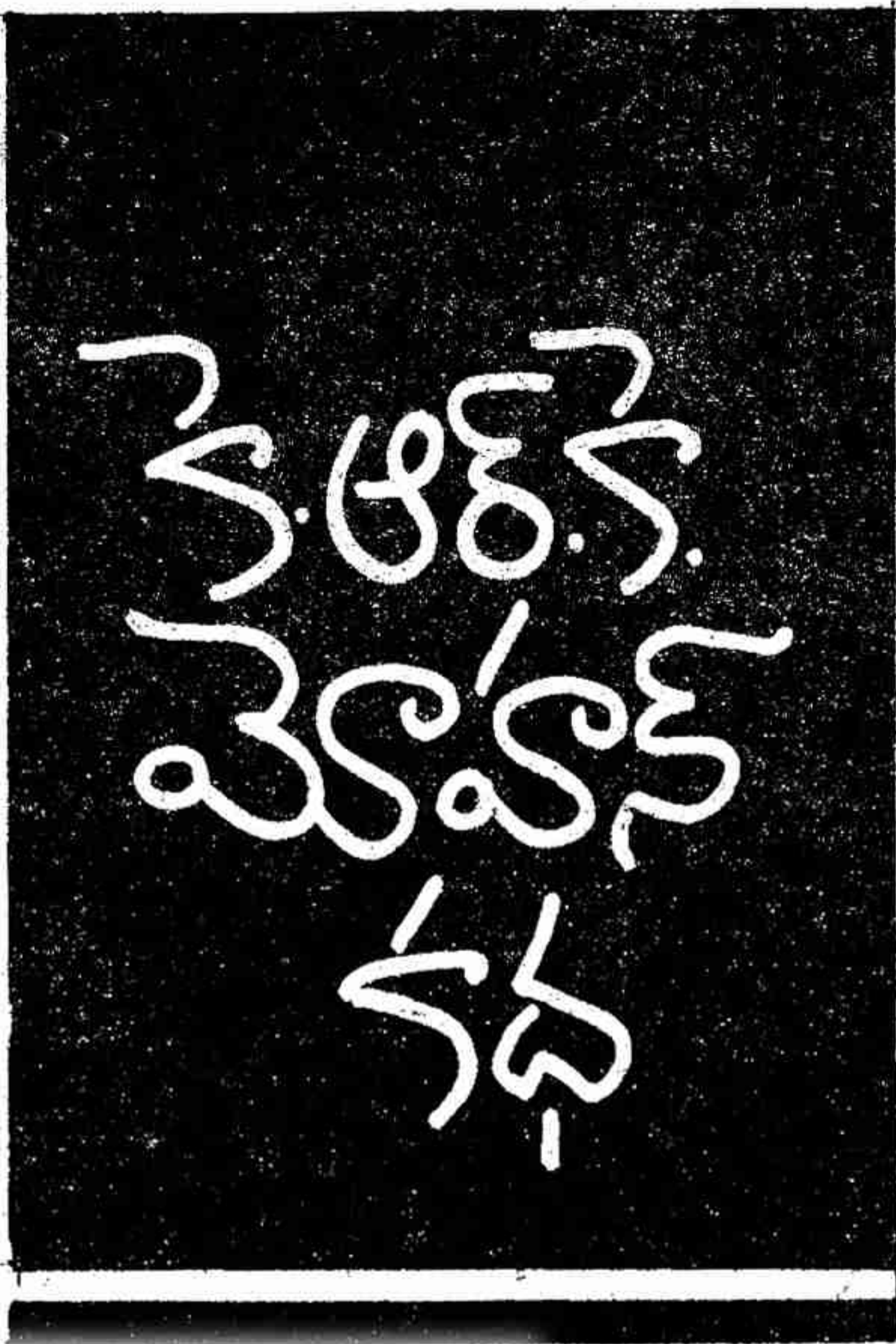

తలనొప్పి
తగ్గడానికి
వేల రూపాయల
వైద్యమా?

బంగారు పిచ్చుక

“యస్... డాక్టర్ ప్రదీప్ ప్రికింగ్”

“డాక్టర్ గారూ... నేను సేర్ శంకర్ లాల్ మాట్లాడుతున్నాను. మీరు వెంటనే మా ఇంటికిరావాలి. మా అబ్బాయి ఉన్నట్లుండి కళ్ళు తిరిగి పడిపోయాడు. పిలిచినా పలకడంలేదు. నాకు చాలా భయంగా ఉంది, మీరు వెంటనే రావాలి”.

“ఇంతకీ ఏ అబ్బాయి?”

“మా పెద్దవాడే... కిషోరిలాల్”

“సరే. నేనిప్పుడే బయలుదేరుతున్నాను. మీరేమీ కంగారుపడకండి. చెమటలు పడున్నట్లయితే చల్లని నీళ్ళలో గుడ్డని ముంచి ముఖం తుడుస్తూ ఉండండి. అరికాళ్ళకి నూనె, పసుపు కలిపి మర్దన చేయండి. గ్లూకోజ్ నీళ్ళు కొద్దికొద్దిగా చెంచెతో నోటీలో పోస్తుండండి; నేను వచ్చేలోగా ఈ పనులు చేస్తుండండి. మీరు మాత్రం అనవసరంగా కంగారుపడకండి నేను వచ్చేస్తున్నాను” “అలాగే డాక్టర్ గారు... మీరు వచ్చే దాకా మా ప్రాణాలు ప్రాణాలుగా ఉండవు.”

“డోన్ట్ వర్రీ... ఐ యాం కమింగ్”

ఫోన్ పెట్టేశాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

* * *

సేర్ శంకర్ లాల్ కోటిళ్ళరుడు. తరతరాలుగా చేస్తున్న బంగారం వ్యాపారం ఇతని హయాంలో మూడుపువ్వులు, ముప్పయ్యారు కాయలుగా విస్తరించింది. బంగారం ధర రోజురోజుకీ ధర్మామీటర్లో పాదరసం పైకి పాకినట్లు పెరిగిపోతుండడంతో అతని దగ్గర సాక్షాత్తు

బంగారం పంట పండుతున్నట్లే అయింది. సేత్ గారికి ఫామిలీ డాక్టర్, డాక్టర్ ప్రదీప్. ఇంట్లో ఎవరైనా గట్టిగా తుమ్మినా, చిన్నగా దగ్గినా, వెంటనే ఆయన్ని పిలిపిస్తారు.

ఆయన చేసే వైద్యం ఖరీదు ఎంత తక్కువైనా ఘనంగానే ముట్టచెప్తారు. పైగా ప్రతి దీపావళికి పండుగవంకతో, నగదు కానుకలు విశేషంగా పమర్చిస్తుంటారు.

అందుకనే బంగారు పిచ్చుక వంటి సేత్ దగ్గర్నుంచి ఫోన్ వచ్చిందంటే రెక్కలు కట్టుకుని వాలుతాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

శంకర్ లాల్ పెద్దకొడుకు కిశోరీలాల్ కు ఇరవైయేళ్ళుంటాయి. మంచి ఒడ్డా పాడుగూ, స్వరద్యూపిగా ఉంటాడు. డిగ్రీ పూర్తి చేశాక తండ్రికి వ్యాపారంలో అండగా ఉన్నాడు. మనిషిని చూస్తే ఏ విధమైన వ్యాధి ఉన్నట్లనిపించదు. అటువంటివాడు అకస్మాత్తుగా కళ్ళు తిరిగిపడి పోయాడంటే “పుచ్చిపోయే డబ్బున్న వీళ్ళకి ఆరోగ్యాలు ఎందుకు బాగుండవో!” అనిపించింది డాక్టర్ ప్రదీప్ కి. తన ప్రక్క స్థలంలో ఇళ్లు కద్దున్న లంబాడి కూలీలు కళ్ళముందు మెదిలారు డాక్టర్ ప్రదీప్ కి. వాళ్ళెవరూ జన్మలో మజ్జిగగాని, నెయ్యిగాని రుచిచూపి వుండరు. ఇంత జొన్న కూడు, ఓ ఉల్లిపాయ, ఓ పచ్చిమిరపకాయ లేదా ఇంత మిరపకాయ కారం ఇదీ వాళ్ళ అన్నం. అప్పుడప్పుడు చవగ్గా దొరికే మేక పేగులు, గొర్రె పేగులు వంటివి, వాటిని సంపన్నులు కొనరు కనుక చవగ్గా దొరకుతాయి. ఇటువంటి తిండితింటూ వారు ఎంత బలంగా ఉంటారు! ఎప్పుడూ రోగం రోష్యూ వచ్చిట్టు కూడా అనిపించదు. ఎంత మందు టెండలోనైనా అలుపు ఎరగకుండా పనిచేస్తారు. మనకి గట్టిగా రెండు పారల మట్టి తవ్వేసరికి కాళ్ళూచేతులూ పట్టేస్తాయి. కీళ్ళు సడలుతాయి. కళ్ళు తేలిపోతాయి. ఇంతమంచి తిండి, ఇంత ఖరీదైన తిండి తినేవాళ్ళకి ఆరోగ్యం లేకపోవడమేమిటో! డబ్బుతో కొనలేని

వస్తువు ఏదన్నా వుంటే అది ఆరోగ్యమేనేమో ననిపించింది ప్రదీప్ కి.

సేత్ శంకర్ లాల్ ఇళ్ళు రావడంతో ప్రదీప్ ఆలోచనలో అడ్డుకట్టపడింది. కారు దిగి వడివడిగా లోనికి వెళ్ళాడు. ఆయన కోసమే ఎదురుచూస్తున్న శంకర్ లాల్ ఎదురువెళ్ళాడు.

“అబ్బాయి ఎలా ఉన్నాడు?” నడుస్తూనే అడిగాడు డాక్టర్.

“ఎందుకో బాగా నీర్పంగా ఉన్నాడు డాక్టర్ గారూ పిలిస్తే ‘ఊ...ఊ’ అని పలుకుతున్నాడే కాని మాట్లాడడంలేదు. మగతగా ఉన్నాడు” అన్నాడు సేత్ జీ ఆందోళనగా. డాక్టర్ గారు పేషెంట్ దగ్గరికి రాగానే గదిలో ఉన్న వాళ్ళు బయటకువచ్చి తలుపు దగ్గర ఉండిపోయారు. శంకర్ లాల్

భార్య ఆదుర్దాగా లోపలికి చూస్తుండసాగింది. డాక్టర్ ప్రదీప్ పల్స్, టెంపరేచర్, బి.పి అన్నీ చూసి నోట్ చేసుకున్నాడు. కళ్ళు క్రిందకి లాగిచూశాడు. క్రింది పెదవి క్రిందికి లాగి పై పెదవి పైకి ఎత్తి చూశాడు. పొట్టనొక్కి చూశాడు. పొత్తికడుపు మోగించి చూశాడు. అరచేతులు, వేలిగోళ్ళు పరిశీలించాడు. తప్పుతాగి పడిపోలేదు కదా అని ముఖం దగ్గరగా తన ముఖం తీసుకువెళ్ళి ఏమైనా త్రాగుడు వాసన వస్తుందా అని చూశాడు. పరీక్షలన్నీ అయ్యాక “ఇలా ఎప్పటినుండి ఉన్నాడు? అసలు ఏం జరిగింది?” అని అడిగాడు ప్రదీప్.

“ఈరోజు ఆదివారం కదా. దుకాణం బంద్. స్నేహితులతో కలిసి మార్నింగ్

మోకి వెళ్లాడు. వచ్చాక నాకు ఆకలిలేదు. బయటే భోంచేశాను" అని అన్నం తినలేదు. తర్వాత "తలనెప్పిగా ఉంది. కాసేపు పడుకుంటాను. ఎవరైనా వచ్చినా లేపొద్దు అన్నాడు. సెలవు రోజున వాడికోసం ఎవరో ఒకళ్ళు వస్తుండడం మామూలే. పేపరు చదువుతూ పడుకున్నాడు. నిద్రపట్టడానికి పేపర్నో, పుస్తకాన్నో చదువుతూ నిద్రపోవడం వాడికి అలవాటే. మధ్యలో ఓసారి వాళ్ళమ్మని పిలిచి మంచినీళ్ళు అడిగాడు. ఆమె నీళ్ళు తెచ్చాక ఏదో మాత్ర వేసుకుని పడుకున్నాడు. తర్వాత కళ్ళు మూసుకుని పడుకున్నాడు. కొంతసేపటికి మగత నిద్రలో మూలుగులు మొదలుపెట్టాడు. పిలిచినా పలకలేదు. ఎంతోసేపు పిలిస్తే "ఊ..ఊ.." అని మళ్ళీ పడుంటున్నాడు. కళ్ళు తెరవాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు కాని తెరుచుకోవడంలేదు" అంటూ సవివరంగా చెప్పాడు సేత్.

"అబ్బాయికి మందులు వేసుకోడం అలవాటా?"

"వాడికి తలనొప్పి తరచుగానే వస్తుంటుంది. అది వచ్చినప్పుడు ఏవో మాత్రలు వేసుకుంటూనే ఉంటాడు. అదుగో ఆ టేబుల్ మీద చూడండి ఎన్నిరకాల మందులున్నాయో" అంటూ అటు చూపాడు.

అక్కడికి పోయిచూశాడు డాక్టర్ ప్రదీప్. ఆ టేబుల్ మీద అనాల్జిన్, అనాసిన్, ఆస్పిన్, సారిడాన్ వంటి తలనొప్పి మాత్రలు. డైజీన్, జెలూసిల్ వంటి అజీర్తిని తొలగించే మాత్రలూ, సిరప్ లూ ఉన్నాయి. మరికొన్ని టానిక్ లు ఉన్నాయి. వాటిని చూస్తూ "హూ.. ఇంత కోటిళ్ళరుడి బిడ్డడికీ తిన్నది అరగదు. టానిక్ లు తీసుకోందే బలం రాదు" అని మనసులోనే అనుకున్నాడు ప్రదీప్. గదిని నలువైపులా కలియచూశాడు. కిళ్ళోరీలాల్ మంచం

పక్కనే వున్న స్టూల్ మీద పేపర్ మడిచిపెట్టి ఉంది. దానిని తీసి చూశాడు డాక్టర్ ప్రదీప్. అది ఆనాటి "హిందూ" పేపర్. ఆదివారం కావడంతో సస్టిమెంట్ లో బోలెడన్ని ప్రత్యేక వ్యాసాలతో ఉంది. ఆ రోజు వచ్చిన సైన్స్ వ్యాసాలలో ముఖ్యమైనవి వైద్యరంగానికి సంబంధించినవి. వాటిని ఒక్కసారి చూసి తిరిగి పేపర్ని అక్కడే ఉంచేసాడు. ఆ తర్వాత మెడికల్ కిట్ తీసి ఏదో ఇంజక్షన్ ఇచ్చాడు. తర్వాత "చూడండి. గదిలో ఈ ఎయిర్ కూలర్ ఆపేయండి. మీడియం మీద పెట్టి ఫాన్ వేయండి. గది కిటికీలు శుభ్రంగా తెరవండి. అబ్బాయికి ఒక ఇరవై నిమిషాలలో తెలివొస్తుంది. ఆ తర్వాత పల్సగా హార్లిక్స్ కలిపి అందులో గ్లూకోజ్ వేసి ఇయ్యండి. ఇప్పుడు నేనిస్తున్న మాత్ర ఒకటివేయండి. ఆ తర్వాత ప్రతి ఆరుగంటలకీ ఒకటి చొప్పున రెండు మాత్రలు వేయండి. డోస్ట్ వ్రీ హి విల్ బి ఆల్ రైట్" అంటూ కిట్ లోంచి ఏవో మాత్రలు తీసి శంకర్ లాల్ కి ఇచ్చాడు డాక్టర్ ప్రదీప్. తర్వాత కిట్ సర్దుకుని చేతిలోకి తీసుకుని బయటకు వచ్చాడు.

"డాక్టర్ గారూ. అబ్బాయికి తెలివొచ్చేదాకా ఇక్కడే ఉండండి. మీరుంటే మాకు ధైర్యంగా ఉంటుంది" అన్నాడు సేత్ జీ. ప్రదీప్ వాచివంక చూసుకుంటూ "ఊ.. అర్జంట్ కాన్సర్న్స్ కి అటేండ్ అవాలి! సర్లేండి. మీరు కంగారుపడ్తున్నారు కనుక ఉండిపోతాను. దానికి ఆలస్యంగా వెళ్తాను. ఇక్కడెందుకు రండి బయట కూర్చుందాం" అంటూ గదిలోంచి

బయటకువచ్చాడు. వెనకాలే వచ్చాడు సేత్ శంకర్ లాల్. వాళ్ళు బయటకు వచ్చాక సేత్ జీ భార్య లోపలికి వెళ్ళి కిటికీలు తీసి ఎయిర్ కూలర్ ఆఫ్ చేసి, మీడియం మీద ఫ్యాన్ పెట్టి, కొడుకు ప్రక్కన కూచుంది. ఎంతైనా మార్వాడీ వనిత కదా! వాళ్ళకి ఘోషా ఉంటుంది. పర పురుషులతో మాట్లాడరు. మేలి ముసుగు పైకెత్తరు. డాక్టర్ ప్రదీప్, శంకర్ లాల్ డ్రాయింగ్ రూంలో కూర్చున్నారు. "మా అబ్బాయికి ఏమైంది డాక్టర్ గారూ?" అడిగాడు శంకర్ లాల్ ఆందోళనతో.

"ఎందుకో మెంటల్ గా బాగా ఎగ్జర్జిబ్ అయినట్లనిపిస్తోంది. కంగారు పడవలసిందేమీ లేదనుకోండి. అయినా ఎందుకేనా మంచిది. రేపు డయాగ్నాస్టిక్ సెంటర్ కి తీసుకువెళ్ళి అవసరమైన పరీక్షలన్నీ చేయిస్తాను. అది నా ఫ్రెండ్ విజయకుమార్ దే. అతను ఫారిన్ రిటర్న్డ్. మంచి ఎక్స్ పర్ట్. పెద్ద పెద్ద డాక్టర్లు కూడా తమ కేసుల్ని అతనికి రిఫర్ చేస్తుంటారు. అతను నా ఫ్రెండ్ కాబట్టి నా కేసు విషయంలో మరింత శ్రద్ధ తీసుకుంటాడు. అఫ్ కోర్స్ అక్కడ ఛార్జీలు కొంచెం ఎక్కువగా ఉంటాయనుకోండి. ఐనా ఇటీజ్ వర్త్. అఫ్ కోర్స్ మనీ ఈజ్ నాట్ ఏ ప్రాబ్లెం టు యు" అన్నాడు ప్రదీప్.

"డబ్బుదేముంది డాక్టర్ గారు. నా సంగతి మీకు తెలుసుగా. ఎంత ఖర్చయినా ఫర్వాలేదు. మా అబ్బాయి క్షేమంగా ఉండడమే నాకు కావాలి. మీరు దగ్గరుండి వైద్యం చేయిస్తే నాకు కొండంత ధైర్యం"

అన్నాడు శంకర్ లాల్.

కొంచెం సేపటికి లోనించి కబురొచ్చింది అబ్బాయికి తెలివి వచ్చిందని, మాట్లాడుతున్నాడని.

“వేను చెప్పలేదా... కమాన్... లెటజ్ సి” అంటూ లేచాడు ప్రదీప్. ఆనందంతో కళ్ళమ్మట నీళ్ళు తిరిగాయి శంకర్ లాల్ కి. కృతజ్ఞతా దృక్కులతో డాక్టర్ వంక మాస్తూ ఆయన వెనకాలే వెళ్ళాడు. కిశోరీలాల్ కళ్ళు తెరిచిచూస్తున్నాడు. డాక్టర్ గారిని చూడగానే చిరునవ్వు నవ్వి, చేతులెత్తి నమస్కారం చేయడానికి ప్రయత్నించాడు. “డోన్ట్ బారర్ మై బాయ్ ఇప్పుడెలా ఉంది?” అన్నాడు ప్రదీప్ తల నిమురుతూ.

“నీరసంగా ఉంది డాక్టర్ గారూ”

“ఆసలేం జరిగింది”

“రూ రోజు మధ్యాహ్నం సినిమా చూసి ఫ్రెండ్స్ లో హోటల్లో భోజనం చేశాను. అది కొంచెం హెవీ అయింది. అది పడలేదో ఏమో ఇంటికి వచ్చాక బాగా తలనెప్పివచ్చింది. రెండు ‘అనాల్ జిన్’

టాబ్లెట్స్ వేసుకుని నిద్రపోదామనుకుని పేపరు చదవడం మొదలుపెట్టాను”.

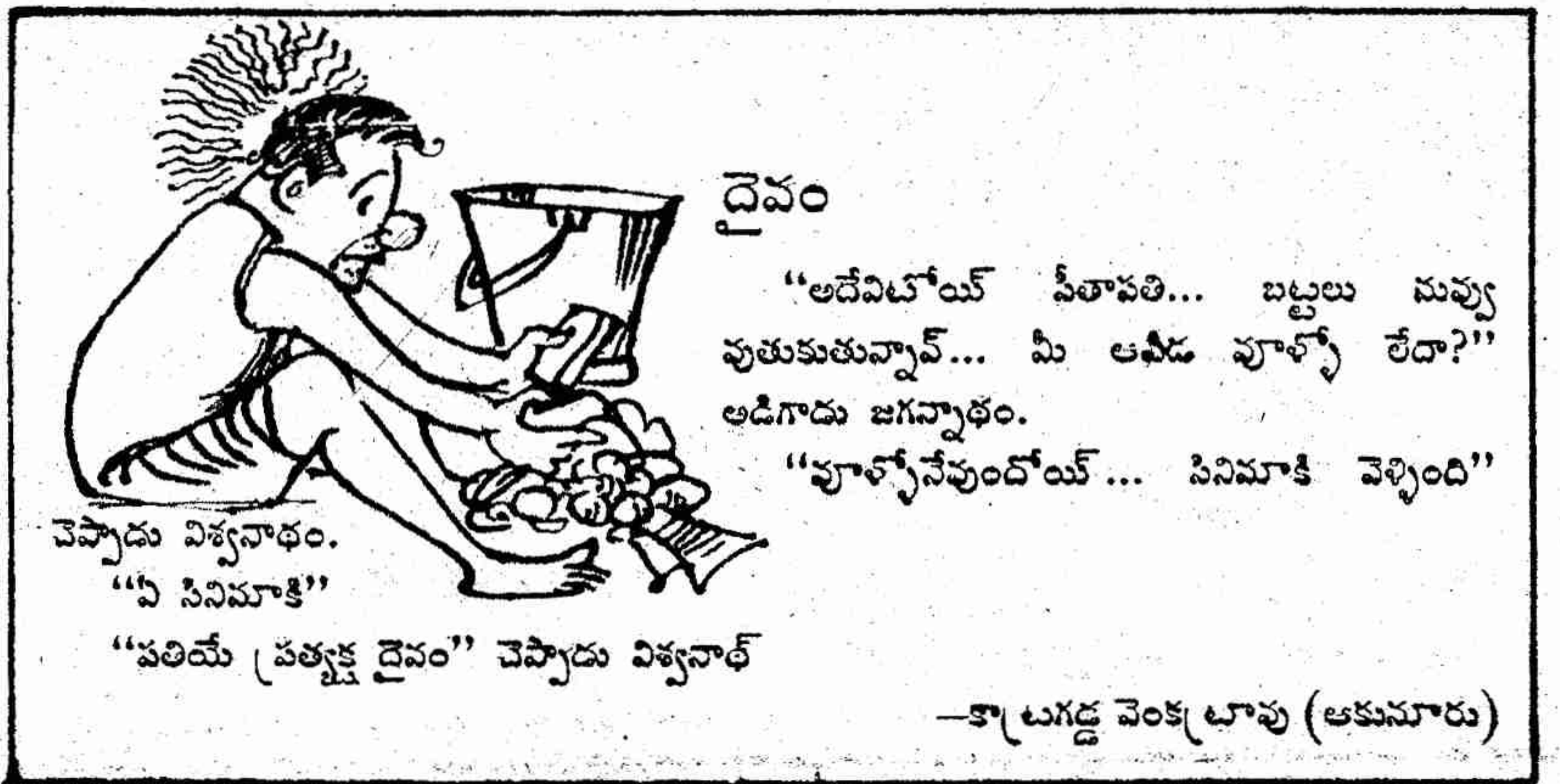
“పేపర్ లో ఏమి చదివావు?”

“ఇప్పుడు వస్తున్న డ్రగ్స్ లో ఎన్నో పాయిజనల్ వి ఉన్నాయంటూ వాటిని గురించిన మెడికల్ ఆర్టికిల్ చదివాను. తర్వాత కొంతసేపటికి గుండెల్లో బాగా నొప్పి వచ్చినట్లునిపించింది. ఊపిరి బిగదీసుకు పోతున్నట్లునిపించింది. తలంతా దిమ్ముగా, కళ్ళు తిరిగిపోతున్నట్లునిపించింది. లేచి అమ్మా అని పిలుద్దామనుకున్నాను. తేవలేకపోయాను. నోటమ్మట మాటకూడా రాలేదు. ఆ తర్వాత ఏమయిందో నాకు తెలియదు” అంటూ హీనస్వరంతో చెప్పాడు కిశోరీలాల్. “ఇప్పుడెలా ఉంది?”

“బాగానే ఉంది

డాక్టర్ గారూ...కాకపోతే బాగా నీర్సంగా ఉంది.” “గుండెనొప్పి, తలదిమ్ము, ఊపిరి బిగపట్టడం అవన్నీ ఎలా ఉన్నాయి?” “అవేవీ లేవు సార్. అంతా మామూలుగా ఉంది.”

“వెరీగుడ్. నథింగ్ టు వర్రీ. బాగా

చెప్పాడు విశ్వనాథం.
“ఏ సినిమాకి”

“పతియే ప్రత్యక్ష దైవం” చెప్పాడు విశ్వనాథ్

దైవం

“అదేవిటోయ్ పీతాపతి... బట్టలు నువ్వు పుతుకుతున్నావ్... మీ ఆషీడ వూళ్ళో లేదా?” అడిగాడు జగన్నాథం.

“వూళ్ళోనేవుందోయ్... సినిమాకి వెళ్ళింది”

—కాటగడ్డ వెంకటాపు (ఆకునూరు)

రెస్టు తీసుకో. యువిల్ బి ఆల్ రైట్. రేపు వచ్చి నిన్ను స్పెషలిస్టు దగ్గరికి తీసుకెళ్తాను.

నిజానికి అది అవసరం లేదనుకో. అయినా మన తృప్తికోసం శంఖంలో పోస్తేనే కాని తీర్థం కాదంటారు చూడు. అలా అన్నమాట. వాళ్ళు చెప్తే మనకేదిగులుండదు ఓ.కె.?"

“అలాగేసార్”

“సేత్ జీ నేను వెళ్ళివస్తాను. నేను చెప్పినట్లు చేయండి. అబ్బాయికి ఏమీలేదు. హాయిగా ఉన్నాడు. నేను రేపు పదిగంటలకొచ్చి తీసుకెళ్తాను” అని సెలవు తీసుకున్నాడు ప్రదీప్.

మర్నాడు పాద్మునే తంచన్ గా పదిగంటలకు డాక్టర్ ప్రదీప్ సేత్ శంకర్ లాల్ ఇంటికి వచ్చాడు. దగ్గరుండి కిశోరీలాల్ ను డయాగ్నోస్టిక్ సెంటర్ కి తీసుకు వెళ్ళి డాక్టర్ విజయకుమార్ కి పరిచయం చేశాడు. “విజయ్ ఈ అబ్బాయి మా ఫామిలీ ఫ్రెండ్ సేత్ శంకర్ లాల్ కుమారుడు ఆయన తెలుసుగా. లీడింగ్ బులియన్ మర్చంట్. ఇతను నిన్న ఎందుకో ఉన్నట్లుండి అన్ కాన్వస్ అయిపోయాడు. అఫ్ కోర్స్ నేను ఇంజక్షన్ ఇచ్చాక తెలివి వచ్చిందనుకో. అయినా ఎందుకైనా మంచిది, నీ దగ్గర టెస్టులన్నీ చేయిస్తే బాగుంటుందని తీసుకొచ్చాను” అంటూ పరిచయం చేసాడు.

“ఓ ష్యూర్... ఇటీజ్ మై డ్యూటీ. కమాన్ మై బాయ్ ఉయ్ ఆర్ ఆల్ హియర్ టు హెల్ప్ యు” అంటూ కిశోరీలాల్ భుజం మీద ఆప్యాయంగా

చేయివేసి తీసుకువెళ్ళాడు. లేబొరేటరీలోకి తీసుకువెళ్ళి “బ్లడ్ యూరియా, బ్లడ్ షుగర్, ఇఎస్ఆర్ కేంట్, యూరిన్ ఎనాలిసిస్, స్టూల్స్, ఫ్లెం, ఇసిజి వంటి సమస్తమైన ఆధునిక టెస్టులన్నీ చేయడానికి బ్లడ్, యూరిన్ వగైరాలు తీసుకున్నాడు. రెండురోజుల్లో రిపోర్టులు వస్తాయనీ అప్పటి వరకు ఫలానా మందులు వాడమనీ ఏవోరాపి ఇచ్చాడు.

* * *

మూడోరోజున తిరిగి కిశోరీలాల్ ని వెంటపెట్టుకుని డాక్టర్ విజయ్ కుమార్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

రిపోర్టులన్నీ సిద్ధంగా ఉన్నాయి. వాటన్నిటినీ నైస్ గా వేటికవి ట్రాన్స్ పరెంట్ ప్లాస్టిక్ కవర్ లో పెట్టాడు. డాక్టర్ విజయ్ కుమార్ వారిని సాదరంగా ఆహ్వానించాడు. రిపోర్టులన్నీ స్టడీ చేశాను. ప్రత్యేకించి ఎఫ్ నార్మల్ గా ఏదీలేదు.

“అయినా మీ యొక్క సారి డాక్టర్ దేశాయిని కన్ సల్ట్ చేస్తే బాగుంటుంది. హి ఈజ్ హైలీ క్వాలిఫైడ్. హి ఈజ్ ఎ ఫెలో ఆఫ్ మెన్ వెస్ట్రన్ యూనివర్సిటీస్. ఆయన ఒపీనియన్ కి తిరుగు ఉండదు” అన్నాడు. “ఓ.కె. అలాగే చేద్దాం” అన్నాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

“యువర్ బిల్ స్టీజ్” అన్నాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

“ఓ దటీజ్ జస్టు ఫార్మల్” అంటూ బిల్లున్న కవరు చేతికిచ్చాడు. అందులో 2475 రూపాయలకు బిల్ ఉంది. మారుమాట్లాడకుండా ఆ మొత్తానికి

చెక్ రాసి ఇచ్చేసాడు కిశోరీలాల్.

* * *

మర్నాడు డాక్టర్ దేశాయి దగ్గరికి కిశోరీలాల్ ను తీసుకువెళ్ళాడు ప్రదీప్. ఆయన్ని చూడగానే "హలో డాక్టర్ ప్రదీప్ హా ఆర్ యూ?" అని పలకరించాడు డా. దేశాయి. ఫైన్ థాంక్యూ అని డా. విజయ్ కుమార్ రెఫరెన్స్ లెటర్ ఇచ్చి కిశోరీలాల్ ను పరిచయం చేశాడు. డాక్టర్ దేశాయి ఆ రిపోర్టులు చూసి "ఓ.కే. మీరు ఇరవై నాలుగు గంటలు నా నర్సింగ్ హోంలో అబ్జర్వేషన్ లో ఉండండి. దాని తర్వాత నా ఓపీనియన్ చెప్తాను" అన్నాడు. ఆ రోజే నర్సింగ్ హోంలో ఎడ్మిట్ అయ్యాడు కిశోరీలాల్. అబ్జర్వేషన్ అయిన తర్వాత ఆ మర్నాడు తన ఓపీనియన్ చెప్తానన్నాడు.

* * *

"సూపర్ స్పెషలిస్టు" ఓపీనియన్ కోసం డాక్టర్ ప్రదీప్ కిశోరీలాల్ ను వెంటపెట్టుకుని డాక్టర్ దేశాయి యఫ్.ఆర్.సి.యన్ ఎట్ సెలూ దగ్గరకి వెళ్ళాడు.

ఆయనో పెద్ద రిపోర్టును బోలెడంత మెడికల్ టెర్మినాలజీతో తయారుచేసాడు. మీరు కంగారు పడనవసరం లేదు. కాంప్లికేట్ అయ్యే సిస్టంస్ కొన్ని ఉన్నాయి కాని మీరు టైముకే వచ్చారు కనుక ఈజీగా తగ్గిపోతుంది. ఆలస్యం అయితే హార్ట్ కి, బ్రెయిన్ కి ఎఫెక్ట్ అవవచ్చు. బట్ యూ ఆర్ వెల్ ఇన్ టైం. ఈ మందులు ఒక నెల రోజులు వాడండి" అంటూ ఒక డజను మందుల పేర్లున్న లిస్టును చేతిలో పెట్టాడు. థాంక్యూ... డాక్టర్... మీ మాటలతో మాకు ఎంతో ధైర్యం వచ్చింది. మాశావా కిశోరీ. డాక్టర్ గారు ఏం భయం లేదంటున్నాడు" అన్నాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

డాక్టర్ గారు కాలింగ్ బెల్ వొక్కగానే లాబ్ అసిస్టెంట్ బిల్ ఉన్న కవరు తీసుకువచ్చాడు. ఆ కవరు తెరిచి చూసి రెండువేల రూపాయలకి చెక్ రాసి ఇచ్చాడు కిశోరీలాల్. పెద్దపెద్ద డాక్టర్లంతా ట్రీట్ చేయడంతో ఎంతో పెద్ద జబ్బు తగ్గిందని మురిసిపోయారు కిశోరీలాల్, శంకర్ లాల్ దంపతులు. ఏడుకొండలవాడి మొక్కు

షార్ట్ సర్క్యూట్

విపరీతంగా పెరుగుతుంది. వేడి పెరగడం వలన తీగల మీదున్న

'షార్ట్ సర్క్యూట్' అంటుంటారు చాలామంది. అలా అనేవారిలో చాలా మందికి దాని అర్థం తెలీదు. తీగల ద్వారా కరెంటు ప్రవహించినప్పుడు వేడి పుడుతుంది. ఇది క్రమం తప్పినప్పుడు తీగల్లో కరెంటు ప్రవాహం పెరిగిపోయి వేడిస్థాయి విపరీతంగా పెరుగుతుంది. వేడి పెరగడం వలన తీగల మీదున్న ఇన్సులేషన్ దెబ్బతినడమో, కాలిపోవడమో జరుగుతుంది. దీనివలన ఫ్యూజ్, నూట్రల్ తీగలు ఒకదానికి మరొకటి తగులుతాయి. అలా తగలడం వల్లనే ప్రమాదాలు జరుగుతాయి.

తీర్చుకోడానికి ముహూర్తాలు చూడసాగాడు సేత్ జీ.

* * *

హోటల్ స్కై హైల్స్ లో డాక్టర్లు ప్రదీప్, విజయ్ కుమార్, దేశాయ్ లు బ్రహ్మాండంగా పార్టీ చేసుకుంటున్నారు. విస్కీ సీసాలు ఖాళీ అయిపోతున్నాయి.

“డాక్టర్ ప్రదీప్ బంగారు పిచికనుపట్టాడు. ఇటువంటి కేసులు నెలకో నాలుగు వస్తే చాలు, చూస్తుండగా లక్షాధికారులైపోవచ్చు” అన్నాడు డాక్టర్ దేశాయి.

“ఏ జబ్బులేని వాడిని బెదరకొట్టి ఐదువేలుపైన చిలుం వదిలించాడు” అన్నాడు విజయ్. “వాడు మధ్యాహ్నం సినిమా చూసి హోటల్లో బాగా తిని వచ్చాడు. అది అరక్క తలనెప్పి వచ్చింది. అలవాటుగా తలనెప్పి పోడానికి రెండు అనాల్ జిన్ లాబ్లెట్స్ వేసుకున్నాడు, దాని తర్వాత హిందూలో పడ్డ ఆర్టికల్ లో ‘అనాల్ జిన్’ ప్రాణాంతకమైనదనీ, దానిని విదేశాలలో నిషేధించారనీ చదివాడు. దాంతో కంగారుపడిపోయి తన కేదో

అయిపోతున్నట్లు ఊహించుకున్నాడు. ఆ ఊహ చాలా బలీయమై స్పృహకోల్పోయాడు. నేను ఇదంతా గ్రహించి సేత్ తప్పి కోసం ఎన్నో పరీక్షలు చేస్తున్నట్లు హడావిడి చేశాను.

అజీర్తి పోగొట్టే ఎంటాసిడ్ లాబ్లెట్స్ ఇచ్చాను. నాకూ డాక్టర్ విజయ్ కి ఉన్న ప్రొఫెషనల్ అండర్ స్టాండింగ్ మూలంగా టెస్టుల కోసం ఆయన దగ్గరకే తీసుకువచ్చాను” అంటూ గొప్పలు చెప్పుకొన్నాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

“అలాగే నాకూ డాక్టర్ దేశాయికి వున్న బిజినెస్ అండర్ స్టాండింగ్ ప్రకారం ఆయన దగ్గరకి నేను రిఫర్ చేశాను” అంటూ మరో బాటిల్ ఓపెన్ చేశాడు డాక్టర్ దేశాయి. ఆ తర్వాత ప్రదీప్ కి ఇయ్యవలసిన కమీషన్ డాక్టర్ విజయ్ కుమార్ ఇచ్చేశాడు. డాక్టర్ విజయ్ కి రావలసిన కమీషన్ ను డాక్టర్ దేశాయి పే చేశాడు. సిండికేట్ సభ్యులు ముగ్గురు మరో బంగారు పిచ్చుకదొరకాతని కోరుకుంటూ ఛీర్స్ చెప్పుకున్నారు.

✿

